

gjorde i 1980'erne, da man sidst prøvede? Hvad er det, man kan i dag, som man ikke kunne dengang? Og hvorfor er det acceptabelt i dag at lade tusindvis af unge mennesker betale prisen for et ideologisk synspunkt?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg må medgive, at jeg ikke sad i Folketinget på det tidspunkt under Schlüterregeringen, da hr. Schlüter og hr. Auken fandt på skolepraktikken. Jeg har først erfaret det her nu, så derfor kan jeg ikke forholde mig til, hvad det var, der var baggrunden for det dengang.

Men det, jeg kan se nu, er, at bl.a. inden for hele kontorområdet er der gennem skolepraktikken uddannet en masse unge og knap så unge mennesker, som ikke har fået noget job bagefter. Derfor har vi sat ind på lige præcis de områder, hvor vi kan se, at der rent faktisk bliver uddannet til arbejdsløshed.

Vi afskaffer ikke skolepraktikken over en bred front. Der er nogle steder, hvor skolepraktikken kan være yderst fornuftig, og det kan også være fornuftigt med kvoter i skolepraktikken. Men der er altså også uddannelser – jeg har nævnt tømrer og struktør som to eksempler – hvor vi synes, at når der er ledige praktikpladser på f.eks. struktøruddannelsen, er det naturligt, at man går derover i stedet for at tage en tømreruddannelse. Det er en håndhævelse af EMMA-kriterierne, som faktisk også blev opstillet under den tidligere regering, og som Socialdemokraterne i hvert fald tekstmæssigt bakkede op, men da de skulle håndhæves, blev de måske ikke håndhævet på helt samme vis som nu.

Derudover har vi omlagt noget af økonomien på de tekniske skoler og handelsskolerne, så man rent faktisk ikke kan tjene på at have en elev i skolepraktik og derefter udlåne den pågældende til en virksomhed. Vi synes nemlig, det er misbrug af systemet.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Tusindvis af unge har haft fordel af det, og baggrunden var dengang som nu, at man havde udfoldet betydelige anstrengelser for at skaffe det fornødne antal praktikpladser, men ikke haft held til det.

Mange gange blev skolepraktik udformet sådan, at den hjalp unge med særlige handicap. Det kunne være voksne lærlinge, som havde svært ved at skaffe sig en ordinær praktikplads,

det kunne være indvandrere eller andre, og der kunne også være konjunkturramte fag, hvor det blev sikret, at der var arbejdskraft på et senere tidspunkt.

Hvad er det, der har ændret sig i alt det, som dengang lå til grund for, at Schlüter og Bertel Haarder og jeg lavede den ordning? Hvad er det, der har ændret sig? Hvem er det, der skal betale prisen? Det er jo ikke fru Gitte Lillelund Bech eller undervisningsministeren, der skal betale. Det er de tusindvis af unge mennesker, der ikke kan gennemføre deres faglige uddannelse. Har man en plan B? Og skal der ikke tages et eller andet minimum af hensyn til de unge mennesker, det drejer sig om, og som fra den 1. januar 2005 vil møde realiteterne i form af, at de ikke kan gennemføre den uddannelse, de har startet?

KL 16.10

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jamen plan B er jo rent faktisk lige præcis det, vi er i gang med at implementere som anden fase af erhvervsuddannelsereformen. Det er en reform, som Socialdemokraterne ikke er med i – det medgiver jeg – vi har lavet den sammen med Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti, der er fokus på eksempelvis skærpelse af EMMA-kriterierne og skabelse af flere rigtige praktikpladser, og af det, vi har kunnet se frem til den 1. oktober, er der skabt 1.000 flere rigtige praktikpladser i år, end der blev i 2003.

Vi har set på, hvilke økonomiske mekanismer der er på de tekniske skoler og på erhvervsskolerne i det hele taget, fordi det viste sig, at der var nogle uhensigtsmæssige økonomiske mekanismer, som gjorde, at visse skoler kunne spekulere i at have elever i skolepraktik og derefter låne eleverne ud i virksomhedsforlagt undervisning, mens erhvervsskolen rent faktisk fik praktiktaxametertilskud. Derudover var eleven udlånt på nogle uheldige vilkår. Der var ikke lavet ordentlige aftaler med de pågældende arbejdsgivere, så for eleven selv var det altså ikke særlig hensigtsmæssigt at være i virksomhedsforlagt undervisning.

Det, vi har gjort, er, at vi i stedet har introduceret praktikpladstaxameteret. Vi har faktisk introduceret en gulerod til de skoler, der finder rigtige praktikpladser, og de gør det faktisk. Vi ser dag for dag flere og flere gode eksempler, bl.a. EUC Midtvest. Her går man rent faktisk ud og opsøger rigtige praktikpladser, fordi man har fået en tilskyndelse til det, så det kan altså godt